

[Indenrigsministeren.]

Endelig indeholder Forslagets § 2 en Bestemmelse om, at Indenrigsministeriet bemyndiges til at fastsætte de nærmere Regler for, til hvilke Formaal de baandlagte Midler maa anvendes, idet det i Overensstemmelse med Lovforslagets hele Hensigt udtrykkelig er fremhævet, at Beløbet ikke maa anvendes til Formaal, der vedrører Kommunens Drift, medmindre ganske særlige Omstændigheder maatte tale derfor. Naar de Formaal, til hvilke Pengene kan frigives, ikke udtrykkelig er opregnet i Lovforslaget, har Hensigten dermed været ikke paa Forhaand at binde Tilsynsmyndigheden og Kommunerne til Regler, der vil vise sig ufuldkomne over for Udviklingen og over for Livets Mangfoldighed. Jeg understreger, at Ministeriet, inden Retningslinier fastsættes, naturligvis vil forhandle med de kommunale Organisationer, og jeg tror, Kommunerne vil være bedst tjent med disse smidigere Bestemmelser.

Jeg skal i øvrigt henvise til mine Udtalelser ved Fremsættelsen af Lovforslaget i det andet høje Ting og anbefaler herved Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

C. E. Christiansen: Selv om dette Lovforslag medfører et betydeligt Indgreb i Kommunalbestyrelsernes Dispositionsret, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse her i Tinget, idet vi erkender, det vilde være urimeligt, om man i Kommuner, hvor det særlig store Skattesnyderi har fundet Sted, helt skulde kunne undgaa at udskrive Kommuneskat, i nogle Tilfælde endda i flere Aar. Vi er ogsaa klar over, at hvis de betydelige Beløb blev frigivet, kunde det faa Betydning i inflatorisk Henseende, hvilket vi gerne er med til at modvirke.

Der er imidlertid adskillige Kommuner, der allerede har taget Beslutning om, hvorledes man paatænker at anvende disse uforudselige Indtægter, og jeg haaber, den højtærede Indenrigsminister ved Administrationen af Loven vil tage skønsomt Hensyn til, hvor det vil være rimeligt at imødekomme en Kommunes fornuftige Dispositioner, uden at Lovens Hensigt tilsidesættes.

Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, er dette fremkommet efter Forhandlinger med de kommunale Organisationer. Jeg har forstaaet det saaledes, at den højtærede Minister ogsaa ved Lovens Administration vil bevare Kontakten med disse Organisationer. Sker dette, vil Kommunerne kunne føle sig helt trygge.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

K. Pedersen: Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at baandlægge de Beløb, der tilkommer Kommunerne som for lidt erlagt Kommuneskat, plus det Beløb, der muligvis kan tilkomme i Bøder. Jeg udtaler min Tilfredshed med, at den højtærede Minister har foreslaaet at lade disse Penge tilflyde Kommunerne; det er jo Penge, som i sin Tid er blevet unddraget dem, og at de mange Millioner vil være særdeles velkomne i Kommunerne, er der sikkert ingen Tvivl om.

Der har imellem Kommunalfolk været delte Meninger om, hvordan man skulde forholde sig med den ekstraordinære Indtægt, som Kommunerne her faar. Det drejer sig imidlertid ikke om normale Indtægter, og derfor finder jeg, det er en rigtig Bestemmelse, at Hovedparten af Beløbene skal baandlægges og indsættes paa en særlig Konto og ikke kan hæves uden henholdsvis Indenrigsministeriets eller Amdtsraadets Samtykke. Det er i det hele taget en god Ordning, der her er foreslaaet. Efter min Mening vilde det ikke være rigtigt eller rimeligt at lade Beløbene indgaa blandt Kommunens almindelige løbende Indtægter.

Pengene skal i Henhold til Lovforslagets Bestemmelser af Indenrigsministeriet kunne frigives til forskellige Formaal. Blandt saadanne Formaal vil jeg nævne Opførelse af Aldersrenteboliger og Skolebyggeri, som det for mange, i hvert Fald Landkommuner, kniber uhyre med at faa gennemført. Jeg haaber, at de Myndigheder, der skal give disse Tilladelser, vil stille sig forstaaende over for Kommunerens Ønsker i saa Henseende.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Jørgen Jørgensen: Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i det høje Landsting. Jeg tror, det er en saare fornuftig Foranstaltning, der her foreslaas. Det er aldrig rart, naar Folk faar Storhedsvanvid i Anledning af, at de pludselig bliver velhavende, og der er ingen Tvivl om, at der godt kunde ligge en Fristelse visse Steder, hvis en Kommune — saaledes som det blev nævnt af en af de foregaaende Ordførere — fik saa mange Penge ind, at den ikke behøvede at udskrive personlig Kommuneskat i flere Aar.